

var et overmaade vanskeligt Spørgsmaal. Det er jo et meget omstridt juridisk Spørgsmaal; men den højtærede Konseilspræsident har ikke desto mindre erklæret dets Løsning for forholdsvis let. Hvis man først fik Lovforslaget vedtaget, saa var det andet noget, man sagtens kom ud over. Men naar dette er Tilfældet, er det mærkeligt, at Konseilspræsidenten ikke vil svare. Sagen er jo den, at det er et rent politisk Svar, som forlanges. Sagen kan neppe afgøres juridisk. Der vil altid staa modstridende Meninger mod hinanden. Det er derfor en politisk Løsning, der forlanges, en Skæren igennem den Knude, som nu en Gang er der. Det er den højtærede Konseilspræsidents Opgave at være den Alexander, som skærer Knuden over. Mærkeligt er det da, at den højtærede Konseilspræsident ikke vil give et Svar, blot fordi han ønsker at undgaa en Strid, som alligevel staar og vil vedblive at staa angaaende dette Spørgsmaal: de kongevalgtes Opløsning. Den højtærede Konseilspræsident maa være klar over, at Svaret dog en Gang maa komme, for saaledes kan det da ikke indrettes her i Landet, at man aldrig foretager nogen Grundlovsforandring, fordi man mener, at Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed er til Hinder derfor. Jeg synes, det var rimeligt, om den højtærede Konseilspræsident vilde gaa blot saa vidt, at han gav et Svar paa, hvorledes Regeringen i al Almindelighed stiller sig til dette Spørgsmaal. Naar han ikke gør det, maa han ogsaa være klar over, at han har hele Ansvar for, at denne Sag ikke kommer videre, end den nu er, og at den Uretfærdighed, som den højtærede Konseilspræsident indrømmede, der i dette Øjeblik er med Hensyn til Valgkredsordningen og Folketingsvalgene, bliver ved at bestaa. Hvorledes det nemlig vil gaa med en eventuel Ændring af Valgloven, det ved ingen, og det er jo højst sandsynligt, at det vil blive en overordentlig vanskelig Vej. Konseilspræsidenten har valgt Grundlovsændringen som en lettere Vej, men nu er det Konseilspræsidenten selv, der hindrer Sagens videre Fremme, fordi han ikke i Dag saalidt som for et Aar siden vil give et klart Svar paa et ganske klart Spørgsmaal.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) siger, at hvis han og hans Meningsfæller skulle stemme for dette Lovforslag, maa han kræve et Svar, som er tilfredsstillende for ham. Nu mener

det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at det ærede Medlems (Rottbølls) Medvirking maa vi se at faa for at faa Forslaget igennem, og hvis Konseilspræsidenten ikke skaffer denne Medvirking, saa er det hans Ansvar, naar Forslaget ikke føres igennem. Prisen for Medhjælpen kende vi, den er bleven nævnt baade i Fjor og i Aar. Det ærede Medlem mener, at Medvirkingen skal skaffes, følgelig mener det ærede Medlem vel ogsaa, at Prisen bør betales.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Matzen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Jeg skal ikke modsætte mig dette Forslags Henvisning til et Udvalg ud fra den Betragtning, at jeg nødvendig vil tro, at man har Ret til at sige, at dette Forslag er dødt, saa længe vi staa blot ved en 1ste Behandling af Sagen. Vi have jo ikke prøvet hverken en Udvalgsbehandling eller en 2den Behandling, vi staa endnu midt i Sagen, saa man har ikke Ret til at sige, at den er død og standset. Jeg skal derfor ikke have noget imod, at der nedsættes et Udvalg, saaledes som det ærede Medlem har foreslaaet, for at prøve muligvis at faa en Løsning af Spørgsmaalet.

Uden yderligere Forhandling og uden Afstemning

vedtoges *Matzens* Forslag om Sagens Henvisning til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes Onsdag den 28. ds., Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:

Forslag til Lov om Forandring af Grundlovens § 32.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Konvertering af en Del af Statsgælden.